

Sygn. akt VIII Ga 3/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący : sędzia Jacek Wojtycki

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2022 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Syndykowi masy upadłości (...) w upadłości W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 listopada 2021 r. sygn. akt VIII GC 755/21 upr

uchyla zaskarżony wyrok (co do punktów I, III wyroku) i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VIII Ga 3/22

UZASADNIENIE

Powód M. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą(...) w G. wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 12.298,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od następujących kwot:

- 3.610,38 zł od dnia 13 października 2018 r. do dnia zapłaty,
- 1.414,50 zł od dnia 14 października 2018 r. do dnia zapłaty,
- 2.086,08 zł od dnia 28 października 2018 r. do dnia zapłaty,
- 2.183,98 zł od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia zapłaty,
- 2.147,12 zł od dnia 23 października 2018 r. do dnia zapłaty.

Nadto domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W dniu 24 stycznia 2019 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty (sygn. akt VIII GNc 9658/18), orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

W związku z ogłoszeniem przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie upadłości pozwanego (postanowienie z 14 stycznia 2019 r. wydane w sprawie o sygn. akt X GU 2449/18). postanowieniem z 2 maja 2019

r. referendarz sądowy uchylił ww. nakaz zapłaty, zawiesił postępowanie w sprawie z dniem 14 stycznia 2019 r. oraz wezwał syndyka masy upadłości pozwanego do wzięcia udziału w sprawie.

Pismem procesowym datowanym na 29 stycznia 2021 r. powód podtrzymał żądanie zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 856,65 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności oraz kwoty 67,49 zł tytułem dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Postanowieniem z 10 marca 2021 r. (sygn. akt VIII GNc 9658/18) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy podjął postępowanie z udziałem syndyka masy upadłości (...) z siedzibą w W. oraz umorzył postępowanie co do należności głównej w kwocie 11.442,06 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w kwocie 182,29 zł, a to na podstawie art. 355 k.p.c., uznając za niedopuszczalne wydanie wyroku w tym zakresie, w sytuacji gdy wierzytelność została wciągnięta na listę wierzytelności w postępowaniu upadłościowym.

Następnie 18 marca 2021 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VIII GNc 1340/21), w którym nakazał pozwanemu syndykowi masy upadłości (...) z siedzibą w W., aby zapłacił powodowi kwotę 856,65 zł oraz 67,49 zł oraz kwotę 2.492 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 listopada 2021 r. w sprawie o sygn. akt VIII GC 755/21 upr zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 67,49 zł (pkt I wyroku), oddalono powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku) oraz zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III wyroku). Sąd I instancji ustalił, że strony procesu łączyła umowa, na podstawie której powód wykonał na rzecz pozwanego usługę oraz sprzedał towar. W związku z wykonaniem umowy, powód wystawił pozwanemu następujące faktury VAT:

- nr FS (...) z 13 sierpnia 2018 r. na kwotę 3.610,38 zł, płatną do 12 października 2018 r.;
- nr FS (...) z 14 sierpnia 2018 r. na kwotę 1.414,50 zł, płatną do 13 października 2018 r.;
- nr FS (...) z 28 sierpnia 2018 r. na kwotę 2.086,08 zł, płatną do 27 października 2018 r.;
- nr FS (...) z 5 września 2018 r. na kwotę 2.183,98 zł, płatną do 4 listopada 2018 r.;
- nr FS (...) z 1 października 2018 r. na kwotę 2.147,12 zł, płatną do 22 października 2018 r.

W piśmie datowanym na 15 listopada 2018 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikających z ww. faktur VAT wraz z odsetkami. W związku z brakiem zapłaty przez pozwanego żądanych należności, powód 23 listopada 2018 r. wniósł do sądu pozew inicjujący niniejsze postępowanie. Postanowieniem z 14 stycznia 2019 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X GU 2449/18, Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie ogłosił upadłość pozwanego. Wierzytelności powoda w łącznej kwocie 11.624,35 zł obejmującej kwotę 11.442,06 zł wynikającą z wystawionych przez powoda faktur VAT o numerach:(...), (...), (...), (...), (...) oraz kwotę 182,29 zł, stanowiącą odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, zostały zamieszczone na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym pozwanego (...) z siedzibą w W..

Syndyk odmówił uznania kwoty 856,65 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, kwoty 67,49 zł tytułem odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, a ponadto kwoty 2.492 zł tytułem kosztów procesu. Postanowieniem z 18 września 2020 r. Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie zatwierdził listę wierzytelności i uzupełniającą listę wierzytelności. Sąd I instancji zważył, że powód ostatecznie dochodził od pozwanego syndyka kwoty 856,65 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wynikających z nieuregulowanych przez pozwanego faktur VAT oraz kwoty 67,49 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych

za opóźnienie w transakcjach handlowych. W pozostałym zakresie, tj. w zakresie należności głównej w wysokości 11.442,06 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości 182,29 zł, roszczenie dochodzone pierwotnie przez stronę powodową, zostało umieszczone na liście wierzytelności upadłego dłużnika (...) z siedzibą w W.. Spowodowało to umorzenie postępowania toczącego się pod sygn. akt VIII GNC 9658/18 na mocy postanowienia referendarza sądowego z 10 marca 2021 r. co do należności głównej w kwocie 11.442,06 zł oraz co do odsetek ustawowych za opóźnienie. W ocenie Sądu Rejonowego przedmiot sporu stanowiły kwestie prawne, a mianowicie w pierwszej kolejności dopuszczalność podjęcia przeciwko syndykowi postępowania toczącego się przed dniem ogłoszenia upadłości przeciwko upadłemu - syndyk, powołując się na treść art. 145 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 z późn. zm.), podnosił, że wobec niewyczerpania a przez powoda trybu przewidzianego w tejże ustawie, brak jest podstaw do podjęcia postępowania przeciwko niemu.

Sąd I instancji wskazał, że w myśl art. 145 ustawy Prawo upadłościowe, postępowanie sądowe, administracyjne lub sądownoadministracyjne, w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności. Z powyższego wynika, że postępowanie sądowe przeciwko upadłemu o wierzytelność, która podlega zaspokojeniu z masy upadłości, zawieszona z chwilą ogłoszenia upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi, pod warunkiem niezamieszczenia jej na liście wierzytelności, mimo wyczerpania trybu postępowania określonego ustawą (por. Z. Świeboda [w:] Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2006, art. 145). W doktrynie zwraca się przy tym uwagę na fakt, iż wskazany przepis „nie jest normą wyłączną w tym zakresie, a jego znaczenie należy odczytywać łącznie z postanowieniami art. 144 i 263 pr. upadł. oraz art. 174 § 1 pkt 4 i § 3 oraz art. 180 § 1 pkt 5 lit. b k.p.c.” (D. Chrapoński [w:] Prawo upadłościowe. Komentarz, wyd. II, red. A. J. Witosz, Warszawa 2021, art. 145). Niniejsze postępowanie zostało wszczęte jeszcze przed ogłoszeniem upadłości pozwanej spółki. Powód dokonał zgłoszenia w toczącym się postępowaniu upadłościowych swoich wierzytelności, które zostały umieszczone na liście wierzytelności jedynie częściowo, a mianowicie w zakresie należności głównej wynikającej z wystawionych faktur VAT, a także częściowo w zakresie dochodzonych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Natomiast w pozostałym zakresie syndyk odmówił uznania zgłoszonych wierzytelności. Mając na uwadze te okoliczności, zważywszy na treść art. 180 § 1 pkt 5 lit. b k.p.c. Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że postępowanie zasadnie zostało podjęte przeciwko syndykowi, skoro wierzytelności powoda częściowo nie zostały uznane przez syndyka i nie zostały zamieszczone na liście wierzytelności. Bez znaczenia, zdaniem Sądu Rejonowego, jest natomiast okoliczność, czy powód wyczerpał tryb postępowania określony ustawą, skoro doszło do zatwierdzenia listy wierzytelności i uzupełniającej listy wierzytelności, w konsekwencji czego obecnie powód nie może już skutecznie zgłosić swojej wierzytelności w toczącym się postępowaniu upadłościowym. W tym zakresie zatem stanowisko syndyka Sąd uznał za nieuzasadnione.

Ponadto Sąd Rejonowy podniósł, że zdaniem pozwanego syndyka, przeciwko zasądzeniu żądanej przez powoda kwoty tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, przemawia treść art. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 424), zgodnie z treścią którego przepisów ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814 i 1298). Mając na uwadze treść zacytowanego przepisu, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż uprawnienie do żądania od pozwanego dłużnika rekompensaty za koszty odzyskiwania należności nie powstało, bowiem nieuregulowane zobowiązanie zostało objęte postępowaniem upadłościowym.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż roszczenie dochodzone przeciwko syndykowi zasługuje na uwzględnienie jedynie w części, a mianowicie co do kwoty 67,49 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki za opóźnienie od należności głównej w zakresie nieuwzględnionym w postępowaniu upadłościowym (art. 481 i 482 k.c.). W pozostałym zakresie uwzględnieniu roszczenia powoda obejmującego rekompensatę za koszty odzyskiwania należności sprzeciwiał się przepis art. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach

handlowych, z którego wynika, że w przypadku długów objętych m.in. postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy Prawo upadłościowe, nie powstaje przewidziane przez art. 10 tej ustawy roszczenie o zapłatę rekompensaty za koszty odzyskiwania należności i w oparciu o tę normę prawną Sąd powództwo oddalił (punkt II wyroku). O kosztach procesu (punkt III wyroku) Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 i 99 k.p.c. Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył apelacją (k.135-137) pozwany w części, tj. co do rozstrzygnięć zawartych w punktach I i III wyroku. Skarżący domagał się uchylecia wyroku w tej części i oddalenia powództwa. Wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W środku zaskarżenia podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego: - art. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2021.424. t.j.) poprzez jej zastosowanie pomimo wyłączenia stosowania przedmiotowej ustawy do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320) i zasądzenie w niniejszej sprawie skapitalizowanych odsetek stanowiących różnicę pomiędzy uznanymi na liście wierzytelności odsetkami ustawowymi za opóźnienie a odsetkami ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (art.7 ustawy), liczonymi do dnia poprzedzającego dzień ogłoszenia upadłości (...);

- art. 180 § 1 pkt 5 lit. b k.p.c. i art. 145 ust. 1 Pr. upadł. polegające na ich błędnym zastosowaniu i podjęciu postanowieniem z dnia 10 marca 2021 r. (sygn. akt VIII G Nc 9658/18) postępowania przeciwko pozwanemu Syndykowi masy upadłości (...) w upadłości pomimo, iż postępowanie sądowe w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności. W uzasadnieniu apelacji podano m.in., że brzmienie art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego nie budziło wątpliwości co do tego, że możliwość podjęcia zawieszzonego postępowania rozpoznawczego przeciwko syndykowi masy upadłości jest uzależniona od wyczerpania przez wierzyciela trybu dochodzenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, co oznaczało, że gdy wierzytelności nie zostały umieszczone na liście wierzytelności, wyczerpanie trybu określonego ustawą wiązało się z wniesieniem przez wierzyciela sprzeciwu od listy wierzytelności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., II CK 391/05, LEX nr 192024). Ponadto tryb odwołania od listy wierzytelności sporządzonej przez syndyka masy upadłości reguluje m.in. art. 256 Prawa upadłościowego, stanowiący, że w terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia i ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o przekazaniu listy wierzytelności sędziemu-komisarzowi, każdy wierzyciel umieszczony na liście może złożyć do sędziego-komisarza sprzeciw co do uznania wierzytelności, a co do odmowy uznania - ten, któremu odmówiono uznania zgłoszonej wierzytelności. W niniejszej sprawie wskazany tryb określony ustawą przez Powoda nie został zaś wyczerpany. W odpowiedzi na apelację (k. 146-147) powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja wywiedziona przez pozwanego okazała się o tyle zasadna, że prowadziła do konieczności wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym. Dla oceny wniesionego środka zaskarżenia wystarczające było natomiast odniesienie się do podniesionych przez skarżącego zarzutów naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 180 § 1 pkt 5b k.p.c. w zw. z art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego poprzez podjęcie z udziałem syndyka jako pozwanego zawieszzonego wcześniej postępowania, pomimo braku zaistnienia ku temu ustawowych przesłanek. Należy przy tym podnieść, że w myśl art. 380 k.p.c., sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Skarżący w apelacji wniósł o dokonanie kontroli wydanego przez sąd I instancji postanowienia z dnia 10 marca 2021 r. (sygn. akt VIII GNc 9658/18).

Nie budzi wątpliwości, że sąd zawiesza postępowanie z urzędu jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości, masy układowej lub masy sanacyjnej i ogłoszono upadłość lub wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe albo ustanowiono zarządcę w postępowaniu restrukturyzacyjnym (art. 174§1 pkt 4 kpc) . Ad casum postanowieniem Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie z dnia 14 stycznia 2019 r. (sygn. akt X GU 2449/18) ogłoszono upadłość (...) w W.. Jak wynika niespornie z akt sprawy postępowanie sądowe zostało wszczęte przed ogłoszeniem upadłości pozwanego. Poza sporem pozostawała również okoliczność, że toczące się postępowanie dotyczy masy upadłości - żądanie obejmowało wierzytelność o charakterze pieniężnym z tytułu

należności przysługujących powodowi z tytułu świadczonych usług i sprzedanych towarów w ramach zawartych umów z upadłym.

Zgodnie z art. 180 § 1 pkt 5b k.p.c., sąd postanowi podjąć postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności w przypadku ogłoszenia upadłości strony lub wszczęcia wtórnego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem określonym w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1228) - z chwilą ustalenia osoby pełniącej funkcję syndyka. Wobec tego poza ustaleniem w zakresie syndyka niezbędne jest dodatkowo ustalenie, czy zaszły przesłanki określone w art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego, zgodnie z którym postępowanie sądowe, administracyjne lub sądownoadministracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności.

Istota zarzutów zawartych w apelacji sprowadzała się do prawidłowości wykładni regulacji art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego i w konsekwencji istnienia podstaw do podjęcia zawieszono postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego sformułowany zarzut należy ocenić jako zasadny- zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku wykładnia jest wadliwa. Jako słuszny należy podzielić wyrażony w tym zakresie pogląd przez Sąd Najwyższy w uchwale 9 grudnia 2021 r. (sygn. akt III CZP 96/20, Legalis) zgodnie z którym dla wyczerpania trybu, o którym mowa w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, konieczne jest zaskarżenie odmowy uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego-komisarza, a w razie nieuwzględnienia sprzeciwu – wniesienie zażalenia do sądu upadłościowego. W tym zakresie w judykaturze (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 listopada 2020 r., sygn.. akt I Aga 4/20, Legalis) zasadnie podniesiono także, iż art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego, określający warunki podjęcia postępowania sądowego w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości, o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, posługuje się dwoma pojęciami: odmową umieszczenia wierzytelności na liście i wyczerpaniem trybu określonego ustawą. Wykładnia, zgodnie z którą do podjęcia postępowania wystarczająca byłaby sama odmowa umieszczenia wierzytelności na liście, pomija istniejące w powołanym przepisie pojęcie „wyczerpania”, z odwołaniem się do trybu określonego w ustawie. Oznacza ono, że wierzyciel, by doprowadzić do podjęcia postępowania sądowego, winien wykorzystać wszystkie możliwości proceduralne zmierzające do uznania wierzytelności w postępowaniu upadłościowym dłużnika. Tylko wtedy możliwe jest uznanie, że tryb dochodzenia wierzytelności, określony ustawą, został wyczerpany. Trafnie przy tym podniesiono, że przy wykładni prawa za wadliwą uznaje się taką, której rezultat czyni jakąś część przepisu prawnego zbędną, a ocena ta stanowi konsekwencję założenia, że w ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi niesłużących wyrażaniu norm prawnych. Dodatkowo należy wskazać, że również w doktrynie przedstawiony pogląd co do wykładni art. 145 Prawa upadłościowego jest szeroko reprezentowany (A. Jakubecki, F. Zedler: Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, Warszawa 2010, s. 361, S. Gurgul: Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, Warszawa 2010, s. 547, D. Zienkiewicz: Prawo upadłościowe i naprawcze, Warszawa 2006). W tym również, jak się wydaje, w komentarzu przytoczonym przez Sąd I instancji – D.Chrapoński (w:) Prawo upadłościowe. Komentarz, wyd.II, red.A.J.Witosz, Warszawa 2021). Autor ten bowiem podnosi, że warunkiem podjęcia zawieszono postępowania jest wyczerpanie trybu dochodzenia przez wierzyciela wierzytelności w postępowaniu upadłościowym. Oznacza to, że wierzyciel powinien zgłosić sędziemu-komisarzowi wierzytelności i dopiero gdy procedura przewidziana w art. 236–266 nie doprowadzi do uznania wierzytelności, możliwe jest podjęcie zawieszono postępowania (szerzej A. Hrycaj, Podjęcie postępowania cywilnego dotyczącego wierzytelności podlegającej zgłoszeniu do masy upadłości zawieszono wskutek upadłości pozwanego, MPH 2016/1, s. 7 i n.). Wskazano bowiem normy wyrażone w art. 236- 266 Prawa upadłościowe, gdzie art. 255 i n. dotyczy właśnie zaskarżenia listy wierzytelności poprzez wniesienie sprzeciwu oraz zażalenia do sądu na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie sprzeciwu (art. 259 Prawa upadłościowego). W przedmiotowej sprawie powód jako wierzyciel w postępowaniu upadłościowym nie zaskarżył odmowy uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego-komisarza, tym samym nie wyczerpał trybu z art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego. W konsekwencji nie było podstaw do podjęcia zawieszono postępowania z udziałem syndyka i wydania wyroku w sprawie. Jak podniesiono przy tym w uzasadnieniu zacytowanego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie analiza treści przepisu art. 145 ust. 1

Prawa upadłościowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że formułuje on dwie przesłanki podjęcia zawieszonoego postępowania, które wystąpić muszą łącznie, w żadnym przypadku ustawodawca nie ograniczył podstaw takiej decyzji procesowej jedynie do odmowy umieszczenia wierzytelności na liście wierzytelności. Wprost wskazał bowiem, że taka odmowa ma nastąpić po wyczerpaniu trybu określonego ustawą. Zdekodowana więc w pełnym brzmieniu norma prawna oznacza, iż wierzyciel w ramach toczącego się postępowania upadłościowego musi wyczerpać wszystkie etapy składające się na procedurę umieszczania wierzytelności na liście, których skutkiem jest odmowa uznania wierzytelności. Za przedstawionym rozumieniem powyższego przepisu przemawia nie tylko wykładnia językowa i funkcjonalna, ale również wykładnia historyczna. Konstrukcja bowiem art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego jest zbliżona do przyjętej w art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe, który stanowił, że postępowanie w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem upadłości o wierzytelność, która ulegała zgłoszeniu do masy, może być podjęte przeciwko syndykowi, jednak tylko w tym przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym sędzia-komisarz nie uznał wierzytelności, albo gdy na skutek sprzeciwu sąd odmówił uznania. Także więc na gruncie regulacji wynikających z Prawa upadłościowego z 1934 r. nie ulegało wątpliwości, że prawomocna odmowa uznania wierzytelności oznacza sytuację, w której wyczerpano możliwość wniesienia odwołania od odmowy jej uznania. W tym stanie rzeczy kontrola niezaskarżalnego postanowienia z dnia 10 marca 2021 r. w przedmiocie podjęcia postępowania (art.380 k.p.c.), musiała prowadzić do przyjęcia braku podstaw do jego wydania (nieziszczenie się określonych w art. 180 § 1 pkt 5b k.p.c. przesłanek do podjęcia zawieszonoego postępowania), co z kolei skutkowało uchycieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania na podstawie art. 386 § 4 k.p.c.. Sąd I instancji nie miał podstaw do procedowania po dacie zawieszenia postępowania. W ramach dalszego toku procesu Sąd I instancji podejmie decyzję w przedmiocie uchycenia postanowienia o podjęciu bądź co do zawieszenia postępowania oraz będzie dokonywał czynności zmierzających do ustalenia etapu, na jakim znajduje się postępowanie upadłościowe. Wobec zaprezentowanego stanowiska bezprzedmiotowe było odnoszenie się do dalszych zarzutów skarżącego, niezależnie od oceny materialnej żądania zaistniały przesłanki do uchycenia wyroku. Zgodnie z treścią art. 108 § 2 k.p.c, sąd drugiej instancji, uchylając zaskarżone orzeczenie i przekazując sprawę sądowi pierwszej instancji do rozpoznania, pozostawia temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.